

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2493

15.07.2016

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Лопушанського А. Я., оголошений на засіданні Верховної Ради України 15 липня 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, Київ, вул. М. Грушевського, 5

бук. № 323-428

06.07.16.

Прем'єр-міністру України
Гройсману В.Б.

01008 м.Київ, вул.Грушевського, 12/2

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

**«Щодо визнання трагедії Саліни на Старосамбірщині
Львівської області пам'яттю жертв українського та
польського народів та необхідності на державному
рівні щорічно поминати страждальників»**

Відповідно до статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України» звертаюсь до Вас з депутатським запитом щодо визнання трагедії Саліни на Старосамбірщині Львівської області пам'яттю жертв українського та польського народів та необхідності на державному рівні щорічно поминати страждальників.

На теренах мого виборчого округу на Старосамбірщині Львівської області знаходиться історично-пам'ятне місце, яке визнається лише тут на місцевому рівні, але таїть у собі жертвну пам'ять не лише українського народу.

Саліна - наймасовіший могильник часів початку другої світової війни і, напевно, найменш відомий для більшості українців. У червні дні 1941 року, напередодні початку війни, в Саліні органами НКВС було страчено близько 3600 чоловік, копальня була вщерть заповнена людськими тілами. З міста Перемишля (тепер Республіка Польща), львівських та інших ближчих в'язниць були пригнані арештанти, привезені також вантажівками тіла уже забитих людей. Серед закатованих були українці-західняни, поляки, уродженці інших регіонів України, що попали сюди із в'язниць.

Під час екзекуцій весь час працювали в Саліні двигуни, щоб заглушити постріли і крики мордованих. Коли катам не вистачало набоїв, людей били дерев'яними молотами і напівживими скидали в соляну шахту на стометрову глибину.

Лише 26 червня 1941 року мешканці містечка Доброміль, розташованого неподалік, відкрили на Саліні за містом, поблизу села Ляцьке (тепер Солянуватка) яму, повну трупів. Яма-шиб, глибиною до 36 метрів, скривала в собі 77 трупів. Знайдено 51 труп замордованих НКВС в'язнів у двох провізоричних могилах на подвір'ї в'язниці, рештки спалених трупів у будинку

дирекції лісів. Тіла страждальників були так побиті, що багатьох з них не можна було вже розпізнати.

Саліна - це українська рана, яка болить і до цього часу. Українці розплатилися життями за свій намір відновити незалежну і соборну Українську Державу.

Настав час вшанування на державному рівні пам'яті українських та польських в'язнів-жертв злочинів НКВС, для чого необхідно поминання жертв злочинів, скоєних під час трагедії на Саліні, мирних жителів двох національностей, учасників українського визвольного руху. Це необхідно для об'єднання зусиль суспільства щодо запобігання повторенню злочинів проти людяності, задля єднання народу навколо ідеї побудови в Україні правової європейської держави, здатної захистити всіх своїх громадян, на підтримку українських та міжнародних громадянських ініціатив.

На підставі викладеного, зважаючи на важливість народної пам'яті про події минулого та вагоме суспільне значення заходу, керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України» прошу:

- розглянути питання визнання трагедії Саліни пам'яттю жертв українського та польського народів та необхідності на державному рівні щорічно поминати страждальників братніх народів за часів правління на наших землях НКВСистів;

- відповідь прошу надати відповідно до чинного законодавства.

З повагою
Народний депутат України

Лопушанський А.Я.

реср. № 323